

župního úřadu nebylo rozhodnutím konečným, ježto bylo přípustno odvolání k min. vnitra. (Srov. nář. Boh. A. 5.734/26 a 7294/28). Ježto však žal. úřad rozhodnutí úřadu nepřislušného — a tedy rozhodnutí zmatečné — potvrdil, na místo, aby je jako nadřízený úřad správní odstranil a sám ve věci rozhodl, a ježto nad to žal. úřad označil svoje rozhodnutí za konečné, jest jeho rozhodnutí v rozporu se zákonem.

Č. 7490.

Honební právo. — Policejní právo trestní (Morava): * Honební lístek, vydaný podle § 45, odst. 2 mor. hon. zák., opravňuje lovčí strážní personál vykonávati honbu jako host podle § 37 lit. c) cit. zák.

(Nález ze dne 23. října 1928 č. 28.054.)

Věc: Richard J. ve S. (adv. Dr. Eg. Horner z Prahy) proti zemské správě politické v Brně stran přestupku honebního zákona.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Trestním nálezem osp-é v D. z 15. listopadu 1927 byl st-l pro přestupek §§ 37 a 43 mor. hon. zák., spáchaný tím, že se zúčastnil dne 14. listopadu 1926 honu v P. a neměl hon. lístku pro hosty, podle § 102 cit. zák. potrestán pokutou 50 Kč, po případě vězením 5 dnů.

Zsp v Brně rozhodnutím z 28. ledna 1927 odvolání st-lovu nevyhověla z těchto důvodů: »Skutková podstata přestupku jest prokázána doznáním st-lovým i vyšetřením četnictva v P. § 43 a 46 odst. 2. hon. zák. stanoví, že nikdo nesmí honiti bez hon. lístku, vydaného osp-ou, a bez povolení pána honitby. Toto právo má lovčí personál již ze zák., avšak jest omezeno podle § 37 cit. zák. jen na hon. obvod pána honitby, nebo na hon. obvod, jenž mu byl přikázán ke službě. V každém jiném hon. obvodě jest považován lovčí a strážný personál za hon. hosta, který si musí obstarávati hon. lístek, předepsaný pro hon. hosty.«

O stížnosti do tohoto rozhodnutí uvážil nss takto:

§ 37 mor. hon. zák. z 26. července 1912 č. 4 z. z. z r. 1914 nepodává odpovědi na spornou otázku, musí-li si lovčí strážný personál opatřiti hon. lístek pro hon. hosty, chce-li honiti mimo obvod pána honitby, resp. mimo obvod honební, jenž mu byl přikázán ke službě, neboť předpis tento vypočítává toliko subjekty, které a pokud smějí osobně provozovati honitbu ať již na základě práva vlastního [odst. a)], nebo práva od pána honitby odvozeného (lovčí, strážný personál, host), a neplyne tedy z předpisu toho nic více, než že lovčí strážný personál, pokud honí mimo obvod shora uvedený, pokládáti je za hosta na hon. pozvaného.

Sedes materiae tkví jedině v ustanovení II. části B mor. hon. zák. o lístcích honebních. § 43 stanoví všeobecně zásadu, že nesmí nikdo honiti bez hon. lístku vydaného osp-ou. Další předpisy obsahují pak ustanovení jednak o časové, jednak o místní platnosti hon. lístků. Ze všeobecného předpisu odst. 1 § 37 o časové platnosti hon. lístků stanoví

jeho odst. 2 výjimku co do lovčího strážního personálu, do přísahy vzatého, jemuž se vydávají hon. lístky na dobu, na kterou je ustanoven. Předpis o hon. lístcích po stránce místní obsahuje § 46. Předpis ten praví v prvním odstavci všeobecně, že hon. lístek platí pro celé území markrabství mor. i v mor. eklávách. Nerozeznává-li tu zákon, dužno míti za to, že i hon. lístek, vydaný lovčímu strážnému personálu, časově sice na dobu služ. poměru omezený, není omezen místně, a že platí tudíž pro celé území v § 46, hon. zák. uvedené. V důsledku toho může pak lovčí strážný personál i jako host honiti s hon. lístkem, vydaným mu podle 2. odst. § 45 hon. zák.

Opak neplyne z předpisu § 47 o taxách za lístky hon., ve znění vl. nař. z 5. října 1920 č. 561 Sb., vydaného podle zák. z 9. října 1920 č. 280 Sb. V odstavci 8. tohoto nař. se stanoví, že personálu pro ochranu honitby (§ 41 odst. 2) vydávají se lístky honební, které nepodléhají taxe. Z dalšího obsahu tohoto předpisu, (jenž jest ustanovením v podstatě shodným s ustanovením nař. místodržitele mor. ze 17. ledna 1914 č. 21 z. z., vydaného k provedení § 43 hon. zák. a stanovícího, že hon. lístky, taxy prosté, nesmějí býti vydávány, jde-li z okolností na jevo, že se jedná o osoby, jež byly ustanoveny pro ochranu honitby jen z důvodu, aby byla obcházena povinnost taxová), nelze usuzovati na místní omezení platnosti hon. lístku osobě, u níž překážek zde uvedených není. Že pak st-1 jest řádně ustanoveným lovčím strážným orgánem, na sporu není.

Z toho všeho plyne, že názor žal. úřadu o místně omezené platnosti hon. lístku st-le, jako příslušníka lovčího strážného personálu, nemá opory v zákoně.

Č. 7491.

Honební právo (Slovensko): Do jaké míry zprostředkují, resp. přerušují cesty, vodoteče a pod. souvislost honebního území?

(Nález ze dne 23. října 1928 č. 28.171.)

V ě c: Správa státních lesů v H. proti župnímu úřadu v Bratislavě stran příkázání louky »Hlina« státního velkostatku v H. k honitbě obce g-ské.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Podáním z 12. srpna 1925 žádala správa státních lesů v H. okresní úřad v Uh. Skalici za rozhodnutí, komu přísluší právo honitby na louce »Hlině«, náležející státnímu velkostatku a ležící v katastru obce g-ské. V žádosti správa stát. lesů uvedla, že louka má výměru 95 k. j. 135 □ s, souvisí s lesy velkostatku liechtensteinského, je od pozemků obce oddělena drátěným plotem, a že spor o hon. právo s obcí g-skou trvá od r. 1912, kdy obec vypsala dražbu honitby i ohledně této louky, ale na zakročení správy stát. lesů byly draž. podmínky zrušeny a obec poukázána, aby louku »Hlinu« z hon. plochy vyloučila. Konečně uvedla správa stát. lesů, že hon. právo na dotčené louce pro-